

DOMOVINA

Izhaja dvakrat na teden, in sicer vsak **torek** in **petek**. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati prednisti, in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 1 krono temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 v za vsakokrat; za večje inserate in za mnogokratno inseriranje primeren popust. — Naročnina za celo leto 8 kron za pol leta 4 krone, za četrt leta 2 kroni; ista naj se pošilja: Upravništvu „Domovine“ v Celju.

In zopet volitve v občnem deželnozborskem volilnem razredu.

Nervoznost volilcev in kandidatov za časa volitev v občnem deželnozborskem volilnem razredu je srečno za nami. Koliko hrupa! Koliko razburjenosti med našimi oholimi nasprotniki! — In zakaj? Zato, ker se je Slovenec upal potegovati za svoje najsvetejše pravice, da hoče biti na svoji zemlji sam svoj gospodar, da se noče več naprej nemo klanjati sebičnim in brezobzirnim privandrancem in nekaterim privilegirancem. Da, privandraci so naši tukajšnji politični nasprotniki in če niso to, so pa izdajice svojega lastnega naroda! In ti ljudje se upajo sedaj, ko se je izid volitev pokazal, kričati, da so nesramno opeharjeni, da ni nikjer pravice? Ti ljudje kriče, da bi bil izid volitev ves drugačen, ko bi naše stranke, in sicer, kakor prav fantalinsko zbadajo — mežnarji, organisti, „cehmoštri“, kaplančki, občinske sluge itd. ne bile tako strastno agitirale! Da so mašniki v cerkvi na leci, pred cerkvijo, v pisarnah itd. agitirali z vsemi mogočimi in nemogočimi, dovoljnimi in nedovoljnimi sredstvi, grozili in pretili ljudem! Da smo pred vhodi k volilnim prostorom čakali liki volkovi na ovčice!

Kar se Celja in okolice tiče, jim niti nadalje ne odgovarjamo. Odgovorili smo naši „celjski žabi“ že v naših zadnjih številkah, kako smo ravnali mi in kako je ravnalo celjsko nemštvo. Naj si ogledajo sami imenik volilcev še enkrat. — Sicer je pa vse besedovanje celjske „vahtarce“ samo smešni humbug — če je nosljala, da radi same prevelike in nesramne protiagitacije ne postavi protikandidata in — vrže puško v koruzo.

Celjsko nemškutarstvo je v resnici le pre-dobro vedlo, da se to pot pokaže resnica, da je večina slovenska, — da bivajo naši „čurčki“ na slovenskih tleh in se žive ob slovenskem kruhu.

Kar se pa tiče sosednih okolišev nam pa različni dopisi pričajo, da smo se v nekaterih krajih „preveč“ zavedali svoje moči, in da bi tu in tam bilo jako umestno živahnejše delo. Predno se naš kmet prebudi iz svojih sladkih sanj, je treba precej energična dreganja. Po nekod še vedno sanjarijo o „špraha je špraha“. To naši nasprotniki dobro vedo in so to pri zadnjih volitvah tudi izkoriščali kolikor največ mogoče. Tiho in zavrtno so agitirali, posebno v ptujskem in brežiškem okraju, natvezajoč nevednim ljudem, da naj le volijo tega, ki ga jim sami priporočajo, potlej bo ostalo vse pri starem. In to še naše ljudi vedno vleče „staro“. Vzrok temu je ustmena tradicija, da je za Slovence bolje, če je tiho in če potrpi in da človek s slovensčino ne pride daleč.

Vse to je bilo našim nasprotnikom priročno orožje. Toraj narod slovenski! Proč z vso mlačnostjo in starokopitnostjo, ki nam škoduje, našim nasprotnikom pa koristi. Mi moramo polniti državne blagajne z istim mernikom kakor sosedje; mi pošiljamo svoje sinove med vojake, kakor oni — in toraj smemo in moramo zahtevati na svojih tleh iste pravice kakor Nemci, ker imamo iste dolžnosti. — In ravno zadnje volitve so pokazale, da lahko dosežemo svoj cilj, če smo složni in če poslušamo svoje ljudi, ki gotovo ravno toliko

vedo, kakor nasprotni voditelji svojih strank, da, za naše razmere in za našo deželo še več. Če nasprotni hujškači in širokoustneži trde, da Vam le oni hočejo pomagati, je le gola laž — so le same limance, na katere bi Vas radi vjeli. Ostanimi med svojimi — bodimo zavedni, držimo krepko, kar smo si pri zadnjih volitvah priborili in stopajmo naprej! Če nas nasprotnik vidi tako samozavestne, upadel mu bode kmalu še vse drugače pogum, in moral se bo začeti tudi na nas ozirati; do zdaj nas je le preziral.

Gospodarsko združništvo.

4. Živinske zadrage in zadrage za zavarovanje živine. Živinoreja je bila skoraj v vseh avstrijskih deželah zelo zanemarjena; v povzdigo živinoreje so se ustanovile zadrage in namen istih je v prvi vrsti delati na to, da se v posameznih krajih goji le ona pasma živine, katera je primerna za razmere dotičnih krajev. Mi razločujemo konjerejske, bikorejske zadrage in zadrage za rejo prašičev; da morejo iste doseči svoj cilj, nakupijo s pomočjo dežele zrebce, bike, merjasce one pasme, katero priporočajo strokovnjaki. Te zadrage so razširjene na Štajarskem, Solnograškem, Tirolskem, Češkem, Moravskem in Kranjskem; v zadnji deželi so osobito zadrage za rejo prašičev. Najbolj razširjene so bikorejske zadrage na Štajarskem in so že dosegle velike uspehe; največ zaslug si je pridobil za te zadrage slavni deželni zbor štajarski in g. M. Jelovšek, deželni potovalni učitelj za živinorejo. Deželni odbor prispeva namreč vsaki zadrugi polovico kupne cene za bike. Na Spodnjem Štajarskem skrbi za upe-ljavo marijadvorske pasme, katera se je za večino krajev določila kot najprimernejša, 13 bikorejskih zadrug in sicer v Središču, Grižah, v Lučah, v Solčavi, na Cvenu, v Slov. Bistrici (v nemčurskih rokah), v Črešnjevcah pri Radgoni (v nemčurskih rokah), pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju, pri Sv. Andražu v Slov. gorici, v Ljubnem, v Očeslavcih, v Hrastju-Mota in v Konjicah. Seveda je to veliko premalo in nahajajo se še kraji na Spodnjem Štajarskem, kjer ni nobene take zadruge; v teh okrajih pa vidimo pritlikavo živino, pri kateri ne moremo vsled raznovrstnega križanja niti pasme določiti.

Mnogokrat zadene živinorejca nesreča pri živini in namen zadrug za zavarovanje živine je nuditi živinorejcu v slučaju nesreče denarno pomoč za nakup živine; iste obstoje na Češkem in Koroškem ter so organizirane po vzgledu zavarovalnic za ogenj, izmed katerih sprejemajo tudi nekatere zavarovanje živine.

5. Prvo štajarsko skladišče za hmelj v Žalcu. Da se da mnogo doseči z združenimi močmi in da se lahko uspešno vpliva na cene pridelkov, nam dokazuje to skladišče. Ustanovljeno l. 1902, sprejema od svojih članov hmelj, istega popolnoma pripravi za prodajo in ga proda ob ugodni priliki. V bližini žalskega kolodvora ima veliko poslopje za sušenje hmelja, katero je stalo okrog 50.000 kron. Da hmelj Savinjske doline vedno bolj slavi in da se vedno lahko dobro proda je zasluga hmeljarskega društva, katero je ustanovilo to skladišče.

6. Lesne zadrage. Isto, kar je doseglo skladišče za hmelj v Žalcu, isto bi lahko dosegle

lesne zadrage za one kmete na Pohorju in v Savinjski dolini, kateri morajo leto za letom prodajati ogromne množine lesa za slepo ceno. Za ustanovitev takih zadrug, katerih še sedaj nimamo, so že leta in leta v slovenskih štajarskih listih se oglašali interesovani krogi, a do sedaj brez-uspešno.

7. Vodne zadrage. Kdor pozna naše spodnje-štajarske gospodarske razmere, ve, da so skoraj povsod nujno potrebne melioracije; koliko močvirnih travnikov bi potom melioracije lahko izboljšali! Ves močvirni in za obdelovanje nepripraven svet potom melioracij izboljšati je naloga vodnih zadrug. Država in dežela sta spoznali, kako veliko škodo imajo oni posestniki, katerih zemlja je močvirna, in radi tega prispevate dve tretjini k vsem stroškom, kateri so potrebni za izboljšanje dotične zemlje. Vso oni posestniki enega kraja, kateri hočejo zboljšati svojo zemljo, pa ustanovijo vodno zadrugo, katera mora skrbeti za eno tretjino za melioracijo potrebnih stroškov. Važnost vodnih zadrug obstoji v tem, da one potom potka pridobijo vse posestnike v svojem področju za melioracije, (ker je znano, da se posameznik pri nas ne bo nikdar sam lotil takih podjetij in, ker se more dvetretjinska državno-deželna podpora le dobiti, ako se oglasi dovolj veliko število posestnikov), da vodijo vse predpriprave ter po principu deljenja dela olajšajo udom zadrage njih prispevke. Snujte vodne zadrage v dolinah ob Pesnici in Dravinji!

(Dalje prihodajče.)

Celjske in štaj. novice.

— Južnoštajarska hranilnica v Celju je 22. m. m. v seji svojega upravnega odbora znižala obresti, ki jih imajo plačevati dolžniki od uknjiženih njenih posojil, od prihodnjega novega leta na $4\frac{3}{4}\%$. Dosedaj se je plačevalo 5% , tedaj bodo obresti nižje za četrt od sto. Kdor torej more dosti varnosti podati s svojim zemljiščem, dobi denar za $4\frac{3}{4}\%$ od sto. Čudno je pač pri našem ljudstvu, da mnogi še ne ve, da imamo v Celju tudi slovensko „šparkaso“ v „Narodnem domu“. Mnogi iščejo tam samo posojilnico in čudijo se sosedom, kako so dobili „iz posojilnice“ po 5% denar, katerega je pa seveda dala „Južnoštajarska hranilnica“ ali „slovenska šparkasa“. V „Narodnem domu“ vendar vidiš v čakalnici dvojna steklena vrata in v vsakih vratih posebno odprtino ali okno, pri katerem se denar plačuje in sprejmlje. Eno okno ima posojilnica, drugo pa hranilnica ali „šparkasa“. Dve „šparkasi“ imamo v Celju. Nemško pri kolodvoru, slovensko v „Narodnem domu“ zraven in posebej od posojilnice. Posojilnica daje posojila po $5\frac{1}{2}\%$ na poroke, izjemoma na vknjižbo, hranilnica samo na vknjižbo pa za naprej po $4\frac{3}{4}\%$. Občine v okrajih Gornjigrad, Šoštanj, Vransko Šmarje in Sevnica, ki so „Južnoštajarsko hranilnico“ ustanovile, in zastopi teh okrajev dobijo od „Južnoštajarske hranilnice“ v Celju posojila po $4\frac{1}{2}\%$. Tako imajo tudi štajarski Slovenci hranilnico, ki jim daje denar za najnižje obresti, ki so sedaj mogoči.

— Dramatična šola. Vse gospode in gospe, ki so se oglasili za dramatično šolo, s tem vljudno vabimo na sestanek in pogovor v sredo, dne 5. oktobra t. l. ob osmi uri zvečer v mali dvorani „Narodnega doma“ v Celju.

— **Dijaške stipendije slovenske.** „Južnoštajarska hranilnica“ v Celju je ustanovila v spomin 50letne vlade presvitlega cesarja Franca Jožefa I. do sedaj dve stipendiji, vsako s kapitalom 10.000 K in je za ravnokar pričeto šolsko leto iz obresti teh glavnih podelila sedmim dijakom iz okrajev, ki so to hranilnico ustanovili v zneskih po 80 do 200 K. — Spodnještajarska jubilejska ustanova v Celju, katero so nabrali tudi v proslavo cesarjeve vladarske petdesetletnice iz prostovoljnih darov gg. Miha Vošnjak, dr. Jos. Sernec, opat Ogradi, častni kanonik Hajšek, šolski svetnik Krušič, dr. Dečko, dr. Vrečko, notar Baš in Drag. Hribar so glavnice čez 21.000 K, dala je osmim slovenskim dijakom za tekoče šolsko leto stipendije po 100—200 K. Imenovani gospodje vodijo od njih zbrano ustanovo kot „oskrbnništvo“. V Celju je torej čez 40.000 K glavnice za podpore slovenskim učencem, brez omejitve za kako posebno šolo. Seveda pa se posebno visokošolci podpirajo, ker v nižjih šolah se že še kaka druga pomoč najde.

— **Klub slovenskih deželnih poslancev na Štajarskem** se je konstituiral. Za načelnika si je izvolil dež. odbornika Robiča, kot njegovega namestnika dr. Ploja, za tajnika pa dr. Hrašovca.

— **Pevski zbor „Slovenskega delavskega podpornega društva v Celju“** bode tudi letos v jesenskem in zimskem času svoje društvenike zabaval s prireditvijo domačih vesellic s petjem, godbo in plesom. Da bode obisk marsikateremu možen, se bode vstopnina letos znižala. Čisti dobicek je namenjen za nakup društvene zastane, katere dosedaj še društvo nima. Prva takšna veselica se priredi **dne 9. vinotoka t. l. v prostorih „Skalne kleti“ pri Celju.** Ker je temu za naš narod tu tako potrebnemu in res priznано vrlemu društvu voščiti najboljših uspehov pri svojem delovanju in dobrega napredovanja, želimo, da bi ga vsi zavedni Slovenci mesta in okolice podpirali s tem, da obiskujejo v čim največ mogočem številu veselice, katere bod društvo prirejalo. Čim boljši bode obisk, tem bolj se bode program različnih zabavnih večerov in vesellic razširjeval. Torej na svidenje v „Skalni kleti“ v nedeljo, dne 9. vinotoka. — Vstopnina 20 vin. — Začetek ob 6. uri zvečer.

— **Celje in gosp. Pommer** se bosta zopet večkrat videla. V četrtek, dne 29. m. m. so ta gospod zopet počastili Celje. Posetili so hotel Tershek, kjer so govorili o svojem plodonosnem delu v državnem zboru. Strašno so jo pri tem udrihali čez Slované, posebno Čehé in — čujte in strmite — čez to, da so na Celje-Velenjski progi sami slovenski uradniki! No, ti bodo morali sedaj pa gotovo kar s „cak und pak“ ven iz Savinske doline.

— **Požar** se je vnel dne 1. t. m. proti polu četrti uri popoldne v Pretnerjevem skladišču na Glavnem trgu v Celju. Ogenj ni napravil nobene zdatne škode, kjer je prihitela na lice mesta takoj mestna požarna bramba in ga odušila.

— **Terezija Vrečer, kje si?** Dne 2. aprila 1902 je v Teharjih umrla neka 74 let stara zasebnica z imenom Terezija Vrečer. C. kr. finančna prokuratura je izvedela, da je pri posojilnici v Celju vložen pod knjižico št. 5415 znesek po 124'62 K na ime „Terezije Vrečer“ in je, kakor da bi enakost imena zadostovala, prosila pri c. kr. okrožni sodnji za amortizacijo te knjižice. To pa pomeni, da sodnija lahko, če se v 6 mesecih ne oglasi pravi lastnik knjižice, spozna to amortizovano t. j. neveljavno in da potem finančna prokuratura ta denar vzdigne, kakor da bi res slišal v zapuščino tiste stare Terezije Vrečer, ki je umrla 2. aprila 1902 v Teharjih. Skoro gotovo pa je, da ta knjižica št. 5415 sliši neki drugi „Tereziji Vrečer“; kajti nekdo je v Posojilnici še prej, ko so tam vedeli da se ta knjižica zdaj hoče potegniti v zapuščino umrle Terezije Vrečer iz Teharjev, dne 30. oktobra 1903 v isto knjižico priložil še K 76—, tedaj ob času, ko je bila Teharska Terezija Vrečer že davno mrtva. To je sicer posojilnica pismeno naznanila c. kr. okrožni sodnji. C. kr. finančna prokuratura pa vendar še predlaga, da bi se ta vloga nji izročila za zapuščino, ker v tistih 6 mesecih, v katerih bi moral po razglasu pravi lastnik te knjižice se oglašiti, nikdo ni prišel. Dalje je še v „Južnoštajarski hranilnici“, tudi vloga št. 2088

na 411'07 gld. pod imenom „Terezija Vrečer“. Tudi to vlogo zdaj finančna prokuratura amortizuje in hoče denar vzdigniti za zapuščino umrle starke v Teharjih in je tudi tukaj sum opravičen, da ta knjižica nikoli ni slišali rajni zasebnici. Zatorej se opozarja tista „Terezija Vrečer“ oziroma ista oseba, katera ima eno ali drugo od teh dveh knjižic v rokah, naj pride takoj v Celje s knjižico, da izkaže svojo lastnino in da se vstavi postopanju c. kr. finančne prokurate, sicer je mogoče, da pravi lastnik teh knjižic še pride ob svoj denar. Posojilnica v Celju.

— **Vojnik.** Znani g. Ivan Adamič, vpokojeni šolovodja, tudi pri zadnji volitvi, dne 20. septembra ni hotel s Slovenci voliti. Torej kaže, kam res spada!

— **Laško.** V našem bralnem društvu začelo se je živahno gibanje. Nabralo in pridobilo se je mnogo novih udov, ter se na to sestavil posebni veselčni odsek, kateremu se je prepustilo prirejanje vesellic, predstav itd. popolnoma na prosto roko. Ta slednji pridobil je že izvrstne moči za glediške predstave, ter sklenil uprizoriti vsaj vsaki mesec po eno predstavo. Kakor že poročano ste se za prvo predstavo določile dve igri enodejanki, šaljive vsebine. Pevovodstvo poverilo se je obč. in društvenemu tajniku g. Drolcu, kateri bo z novo sestavljenim moškim zborom že v prihodnjih igrah nastopil.

— **Iz Laškega trga.** Odhodnica vršila se je pretekli četrtek v pivnici na čast odhajajoči poštni odpraviteljici gđe. Lujizi Vadnal, ki si je v kratki dobi svojega bivanja na Laškem pridobila simpatije vseh tukajšnjih krogov. Gospodična Vadnalova je ena onih redkih Slovenk, ki ne skrivajo svojega narodnega prepričanja iz strahu pred nemčurškimi predstojniki. V občevanju z vsakim enako ljubeznjiva, vrlo naobražena in s prirojeno ji taktiko nastopajoča vživala je spoštovanje pri vseh brez razlike na narodnost ter ne glede na to, da je vsako žalitev svojega naroda, naj si je bila od koderkoli, takoj decentno odvrnila: Take nevstrašene zastopnice svojega naroda zaslužijo, da jih svet spozna, in čišla. V vzgled so lahko marsikateremu strahopetnežu. — Ob enem so se poslavljali od laških Slovencev desedanjí urednik „Domovine“ g. Ekar s soprogo in gospodična Ema Dobršek, odhajajoči v Celovec. — Vsem odhajajočim kličemo. Srečno pot! Širite slovensko zavest tudi po naših potujčenih krajih.

— **Laško.** Dne 1. t. m. vršila se je dražba Gunkeljevega kopališča. Kopališče izdrazbala je za njega njegova sorodnica Roza pl. Ter za 210.000 K. Dražbe udeležila se je tudi neka češka delniška družba. To torej je bil tisti strah, zaradi katerega je hotel izvžiti naš nemčurški občinski zastop nekaj moralni samomor!

— **Popravek.** Opiraje se na § 19. tisk. zak. pozivljam cenjeno uredništvo, da z ozirom na dopis iz Ponikve v št. 76 t. l. „Domovine“, da objavite sledeči popravek: Ni res, da sem jaz postavil kot kandidata posestnika Jožefa Zdolška (Kristana). Ni res, da sem jaz letal za volilci in jim obetal zlate gradove, ako volijo Kristana. Res je, da so se kmetje sami odločili voliti kmeta Kristana brez vsake agitacije in brez vsakega lovenja volilcev z moje strani.

Franc Podgoršek,
magistratni pol. svetnik.

Ponikva, dne 1. vinotoka 1904.

Slavno uredništvo „Domovine“!

Na podlagi § 19. tisk. zak. prosim slavno uredništvo, da z ozirom na dopis iz Ponikve v št. 76. „Domovine“ z dne 30. avgusta t. l. prijavim v prihodnji št. tega lista sledeči popravek:

Ni res, da bi bil jaz „liberalen kmet!“ Ni res, da bi jaz menjaval svoj značaj liki nečimerne ženske svoje krilo. Ni res, da bi bil jaz nekdanj v župnišču s klerikalci „kanjuha“ obiral in vmes tudi lopotal po liberalcih. Ni res, da sem jaz danes na površju pristen liberalce. Ni res, da me je svoječasno „Štajerc“ zagovarjal.

Res je, da sem jaz povsod in vsikdar zastopal stanovske kmetske koristi, ne da bi bil naglašal, da sem liberalen ali klerikalen kmet in to hočem tudi v bodoče storiti.

Na Ponikvi, dne 3. oktobra 1904.

Jože Zdolšek,
posestnik na Hotunjem.

— **Gorelo** je v torek zjutraj ob četrtna dve vstrie Ponkviške postaje. Pogorela je ena lesena hiša.

— **Št. Pavl pri Preboldu.** Krajni šolski svet, šolsko vodstvo in občina Št. Pavl pri Preboldu so vložili peticijo na deželni zbor za odpravo III. plačilnega razreda.

— **Poroke.** Poročil se je dne 17. t. m. gospod Slavko Brglez, posestnik in gospodarski pristav kneza Windischgraetza v Žičah, z gospico Hedviko Rosina, zdravnikovo hčerko v Ločah. — Poročil se je 29. t. m. g. Rudolf Drufovka, trgovec v Gorici, z gospodično Josipino Nodusovo. Častitamo!

— **Iz Brežic.** V Brežicah je umrl pretečeno srédo Lenart Dell-Cott, mož, ki ga brežiški Slovenci nimamo v najblažjem spominu. Svoje dni je bil steber nemštva v našem kraju. Da ni bilo njega, bi pač v Brežicah narodnega boja ne poznali. Zatiral je kot dolgoletni predsednik krajnega in kot predsednik okrajnega šolskega sveta zlasti učitelje slovenske narodnosti, in da se slovenska utrakvistična šola danes ponša kar s tremi učiteljicami hkrati, to je pač njegovo delo. Nekdaj so mu pravili radi njegove nemške nestrpnosti „brežiški paša“. Tudi nemška šola je večinoma njegovo delo, to je tista šola, v kateri se pogublja toliko naše krvi. Ko se je bil s Taksom neblagega spomina sprl, tedaj je tudi stari Lenart popustil v nemštvu. Bil je poslednja leta tudi že preslab za uspešno akcijo. Po poklicu kupec, se je prav malo brigal za kupčijo. Vendar je bila njegova trgovina nekdanj na glasu, in še zdaj zanese marsikateri slovenski kmet marsikak krajcarček v zatiralnico slovenske narodnosti. Upamo, da bode to kmalu nehalo. V grob premnolem sovražniku trosimo vince. Tudi mi pozabimo ob sveži gomili vse sovraštvo in mu kličemo. Lahka Ti zemljica!

— **Iz Brežic.** Čez petnajst dni počenja zopet pouk na naših šolah. Zopet bode nemška šola lovila otroke slovenske narodnosti za napolnitev svojih klopi, ki bi sicer bile prazne, če bi Slovenci brežiške okolice storili svojo dolžnost. A naš kmet ne pozna razmer. Govori z njim in spoznal bodeš, kakšne čudne nagone ima o nemški šoli. Ti nagoni pa se hipoma razpršijo, če mu razložiš, kakšne so razmere v resnici. Brežiški Slovenci pozor! Povejte okoličanom, da se nemška šola širi na škodo slovenske, povejte jim, da je največji greh zanemarjati svoj jezik, povejte jim, da se bodo učili otroci v nemški šoli preklinjati svoj jezik in ono mater, ki ga jim je podajala, povejte jim, da je neumnost, največja neumnost vzgojevati in učiti otroke v jeziku, ki ga ne umejo. Nemščine se že naučijo v slovenski šoli dovolj, za to se že brigajo izvestni krogi. Torej starši, pošiljajte svoje otroke tja, kamur spadajo, v slovensko utrakvistično petrazrednico. Omenimo tu, da se bomo natanko informirali o vseh onih, ki dajajo svoje otroke v nemško šolo, in da jih bomo neusmiljeno ožigosali na tem mestu. Zlasti brežiške Slovence bomo vzeli na muho. Kdor ni naroden do skrajnosti, ta ni poštenjak. Oni, ki bi naj dajali kmetu dober primer, niso vredni, da jih ščitimo, ako ne izpolnjujejo svoje narodne dolžnosti.

— **Iz Kozjega** se nam piše: V našem okraju si je tukajšnji odvetnik dr. Zirngast najbolj pete brusil za nemškutarskega kandidata Wratschkota. Vendar smo zmagali Slovenci sijajno, dočim je dr. Zirngast s svojimi kimovci sramotno pogorel. Dr. Zirngast se je pač pri tej priliki prepričal, da za nemškutarjenje pri nas niso pripravn tla.

— **Orehovec pri Radgoni.** Sad nemškega „Štajerca“ že zori. Dne 25. m. m. ko so šli ljudje k rani božji službi, so Wratschkovi privrženci enega napali in z nožem hudo ranili. Govori se, da radi volitev. — Sliši se tudi, da je njegov apostol Mlinarič ali (Miklošek) nekemu sokolu kupico piva v glavo vrgel in ga hudo ranil.

— **Št. Jur v Slov. goricah.** Dva dni, namreč 25. in 26. sept. t. l. je obhajal mnogozaslužni gospod nadučitelj Matevž Rajšp pri Sv. Juriju v Slov. goricah petdesetletnico svojega plodonosnega učiteljevanja. V nedeljo dne 25. m. m. po večernicah je otvoril veselico njegov nekdanji učenec gospod Janez Roškar, deželni poslanec, spominjajoč se hvaležnega srca velikih zaslug,

ki si jih je iztekel preblagi gospod slavljenec na na šolskem polju, katerega je obdeloval samo pri Sv. Juriju štirideset let. Sklenil je g. govornik svoj vzneseni govor z željo, naj bi g. jubilarnt vžival na strani svoje preblage gospe soproge še mnogo let brezskrbno in zadovoljno svoj prezasluzni pokoj. — Slavljenčev učenec, I. Bezjak je nato pozdravil g. jubilanta s prekrasno Gregorčičevo pesmijo: „Vrlenu možu“. Zatem so šolarji krasno izvajali spevoigro „Štirje letni časi“. — Č. g. kaplan I. Škamlec je v daljšem govoru orisal slavljenčev delovanje, ter opozarjal Šentjurčevane na dejstvo, da le takrat vzgoji šola dobre otroke in pridne državljane, ako jo podpirata dom in cerkev. — Načelnik šentlenartškega okr. zastopa g. F. Belec, ki je bil tudi slavljenčev učenec, je podaril g. jubilarntu prelepo diplomo, s katerim je slavljenec imenovan častnim članom omenjenega zastopa. Pri tej priliki so mnogozasluznega g. nadučitelja imenovali svojim častnim občanom razne občine. Po končani bakljadi se je zvečer ob svitu bengaličnega ognja vprizorila živa podoba: „Stanovi se klanjajo g. jubilarntu“. — Končno se je g. jubilarnt poslovil z v resnici iz srca došlimi besedami od predragih Šentjurčanov. V marsikaterem očesu se je zaiskrila svetla solza! Ko se je še g. Rajšp ml., nadučitelj v Ormožu, v materinem in svojem imenu poslovil od Šentjurčanov, se je veselica za prvi dan zaključila. — Drugi dan, v ponedeljek, dne 26. m. m. je bila slavnostna sv. maša, pri kateri so zapeli gg. učitelji, ki so prihiteli od blizu in daleč se veseliti redkega jubileja. Ob pol 12. dopoldne je otvoril predsednik šentlenartškega učiteljskega društva, g. Mavrič zborovanje. V prelepah besedah je čestital g. predsednik v imenu učiteljskega društva g. jubilarntu, kot dolgoletnemu društvenemu blagajniku in častnemu članu. — Pri obedu je otvoril vrsto napitnic gospod nadzornik dr. Janko Bezjak, kot zastopnik c. kr. okrajnega glavarja. Izrekel mu je zahvalo in priznanje v imenu okr. šol. sveta. — Napili so še: g. F. Šijanec — g. okr. glavarju, g. Kovačič — g. nadzorniku, g. Klemenčič — g. Mavriču, predsednik učiteljskega dr., g. B. Črnko — gosp. jubilarntu, kot svojemu nekdanjemu nadučitelju i t. — Ločili smo se z zavestjo, da smo se udeležili slavnosti, katere ne doživi iz lahka človek dvakrat v življenju.

— **Cezanjevci.** Dekleta v Cezanjevcih prirede veselico z gledališko igro „Dve materi“ dne 9. vinotoka v gostilni g. Iv. Slaviša na Kamenščaku ob 4. uri popoldne. Po predstavi prosta zabava s šaljivo pošto isto tam. Vabi se k obilni udeležbi.

— **Ptuj.** Za časa volitev so ptujski nemčurji razdeljevali brezplačno „Štajerca“. Razdelilo se ga je okrog 30.000 — toda njim nemčurjem samim v škodo, kajti ravno pri tej radodarnosti in na listu samem so naši kmetje uvideli, kakšna lumparija je v zvezi s „Štajercem“ in njegovimi podredniki.

— **Maribor.** Stieger, poslanec po milosti značajnih socijalnih demokratov, je premeten tič; pa hvaležen je tudi. Ker ve, da bi ga pri volitvi združeni Slovenci in katoliški Nemci tako podrli na tla, da bi kar smrdelo za njim, kakor za slavno propalim Vračkom, čutil je za svojo sveto dolžnost se s „cifrastimi“ besedami zahvaliti socijalnim demokratom za njihovo veliko milost in pomoč. Komaj je prestopil prag deželne hiše, že se je hitel klanjat poslancu socijalnih demokratov Resselnu mu izkazat svojo reverenco in ginjaivo izročil svojo srčno zahvalo. Prav ima mož!

— **Gradeec.** Poslanec Kočevar vložil je pri deželnem zboru prejete peticije, ki se glasijo za odpravo III. plačilnega razreda na ljudskih šolah. Ta to potegnili se je občina Stara cesta, učiteljstvo Sv. Jurij na Ščavnici in okrajni odbor ormoški. Ako se namerava tako ali enako prošnjo kdo deželnemu zboru predložiti, je zdaj čas, da se taiste deželnim poslancem izroči.

Druge slovenske novice.

— **Ljubljana.** V deželnem zboru je stavil dr. Šusteršič nujni predlog za podporo 150.000 K v korist oškodovanim kmetom. Ta predlog se je kot nujni od slovenske večine zavrnil.

— **Iz Zagorja ob Savi.** „Zagorski Sokol“ je priredil dne 25. septembra t. l. javno telovadbo in tombolo s koncertom v prid društvenemu orodju. Uspeh je bil odličan. Na zdar!

— **Privatna ljudska šola** se je ustanovila v Gorjancih. Poučuje umirovljeni učitelj gospod Peter Pogačnik.

— **V Št. Janžu na Dolenjskem** je letos izvanredno dobra vinska letina. Kupci zglasite se! Cena je nizka.

— **Celovec.** Družba sv. Mohorja začne razpošiljati letošnje družbene knjige in si bode prizadevala, da častiti udje dobijo knjige najprej ko mogoče. Odpravili bodemo zaboje s knjigami po tej-le vrsti: Škofije: 1. Tržaška, 2. Krška, 3. Goriška, 4. Razni kraji, 5. Amerika in Afrika, 6. Ljubljanska, 7. Lavantinska. Cenjene gospode poverjenike, katerim se knjige pošiljajo, se prosi, naj takoj, ko dobijo „aviso“, pošljejo po nje na pošto ali železniško postajo, da ne bode sitnih reklamacij, ki povzročujejo samo zamudo in nepotrebne stroške. Poštne stroške morajo čast. poverjenikom povrniti posamezni udje. One gg. poverjenike, ki dobivajo svoje knjige neposredno v družbeni tiskarni, se prosi, naj čim preje pošljejo po nje, da nam zavoji ne zastavljajo prepotrebne prostora.

— **Prepovedano društvo.** Tržaško namestništvo je prepovedalo ustanovitev dežel. društva svobodomislecev.

Dopisi.

Gornjigrad. Učiteljsko društvo za gornjegrajski okraj je zborovalo dne 11. septembra t. l. v Gornjem gradu. To zborovanje se je sklicalo v proslavo treh članov, ki so že dovršili trideseto leto službovanja. Ti učiteljski veterani so gospodje: I. Supanek, c. kr. okr. šol. nadzornik, Matevž Dedič, nadučitelj v Bočni in Franc Praprotnik, nadučitelj v Mozirju.

Zborovanje je otvoril načelnik g. Kelc; pozdravil je vse navzoče člane in cenjene goste.

Izmed gostov omenjamo člane okr. šol. sveta gg. Kranjc in Zidan, katera sta tudi zastopala okrajni zastop in prvi tudi občino Gornjigrad. Kot zastopnik krajnega šol. sveta se je vdeležil zborovanja g. Matjaž p. d. Presečnik. Kot gostje so bili navzoči tudi učiteljice gospice Bostjančič iz brežiškega, Supanek iz celjskega okraja in Kosi iz Mozirja.

Nadalje je naznanil predsednik, da je pred kratkim dobil naš velepriljubljeni načelnik okr. šol. sveta namestnik, svetovalec g. baron Apfaltrern posebno priznanje in zahvalo od ministrstva kot vnet pospeševalec šole in pouka.

Z burnim veseljem nad to radostno vestjo se je sklenilo odposlati odlikovanen brzojavno čestitko.

Danes imamo poseben praznik, nadaljuje predsednik, ker obhajamo redko slovesnost. Trideset let živeti, že nekaj velja, ali trideset let služiti in celo v tako težkem in napornem stanu, kakor je učiteljski, pomeni pa veliko.

Učiteljski stan je stan, ki se z vsemi svojimi duševnimi in telesnimi močmi žrtvuje v blagor človeštva. Občudovati moramo moze, ki delujejo vspešno 30 let.

Današnji trije slavljenici so znani kot veščaki ne le v šoli, temveč vsak deluje še posebej marljivo in vestno. Nadzornik g. Supanek je priznan pedagoški pisatelj, g. Praprotnik dela praktično in teoretično kot umen sadjerejec, gosp. Dedič pa je umen prijatelj kmetijstva.

Konečno čestita predsednik prav iskreno v imenu društva slavlencem, ter želi naj jih ohrani Vsegamogočni še dolgo let nam v zgled te tri zvezde voditeljice.

G. nadzornik Supanek se zahvali za ljubezen, katero gojijo člani društva do svojih treh „najstarejših“.

Po prečitaniu zapisnika zadnjega zborovanja razpravlja g. Kelc „Kako se vzgojijo trdni značaji“. Temeljito sestavljena razprava vzbudila je občno zanimanje in se je naprosil gosp. referent, da svoj spis objavi.

„O analfabetih“ govoril je g. Šijanec. To vprašanje je posebno za gornjegrajski okraj velevažno, ker jih je v tem okraju mnogo, ki ne znajo ne pisati ne čitati.

G. Kocbek razkazoval je slike za nazorni pouk, katere je izdalo društvo „Lehrmittell-centrale“ na Dunaju. Ob enem je poročal o pomenu društva.

Pri razgovoru o nekaterih lokalnih razmerah omenja še predsednik žalostno vest, da odideta iz našega okraja cenjeni tovariš g. Armič in cenjena tovarišica gospica Kosi, ki se je tekom svojega bivanja pri nas priljubila vsem.

Po zborovanju zbralo se je učiteljstvo ter več njih prijateljev in prijateljic v gostilni gosp. župana g. Šarba. Pridružil se je tudi gornjegrajski domačin g. Schechel, c. kr. okr. šol. nadzornik v Slovenjem gradu.

Izmed mnogih napitnic navedimo nekatere; Supanek cesarju in naprednemu učiteljstvu; Kelc jubilarntom, nadzorniku Schechelu; Kocbek „boljšim polovicam“ jubilarntov; Praprotnik navzočim članom okr. šol. sveta itd.

V imenu okr. šol. sveta in v imenu občine trg Gornjigrad govoril je g. Šarb, povdarjajoč, da je okr. šol. svet ponosen na učiteljstvo okraja in da je trg Gornjigrad vesel, da se slavi ta redka slavnost ravno tukaj.

Nato so se prečitale došle brzojavke, oziroma pismeni pozdravi.

Hrastnik. Velecenjeni gospod urednik! Ker je prejšni gospod urednik odšel iz Celja, kateri je dobro poznal naš Hrastnik, se „šika“, da ga tudi Vi gospod, kot njegov naslednik, nekoliko spoznate. Če izstopite g. urednik iz vlaka, zapazite koj, da ste še vedno na Štajerskem, kajti povsod na postaji, bleste se Vam nasproti nemški napisi. (Seveda fremdes Gebiet). Kmalu od postaje naprej, zapazite mogočno ledenico ter hišo delniške pivovarne, kar morate pa še vprašati, kajti na ledenici ni nikjer napisa, čegava last je.

Sedaj pa g. urednik obrnite oči na desno v košat Kovk, ter ne obrnite oči zopet na levo, kajti v nevarnosti ste, da se zagledate v katero v vrtu se sprehajajočih zarujavelih teutonskih devic, katere na noben način ne marajo za moža Slovenca. — Toda naprej! Na desno ob cesti stoji steklarna, katera pa ne dela Hrastniku družega dobička, kakor da izprija zrak. Koj nad to tovarno je gostilna, katere gospodar bere principiarno, le celjsko „vahtarco“. Na drugi strani nad cesto pa stoji krasna vila (De Seppi) katera je v kras celemu Hrastniku. Ob cesti gledajo nama nasproti mogočni dimniki kemične tovarne. Hoteč zaviti v tvorniško gostilno zagledava na cesti v vrsti možiceljne v beli obleki, kateri morajo biti gotovo pravi stari Germani, kajti vsi se pozdravljajo s pristnim „Heil“. Če se pa potrudiva bližje lahko opaziva, da razun enega Laha, so vsi prave slovenske (nekaj tudi kumljanske) korenine. Naenkrat preneha med njimi slovenski pogovor, ter izpred desnega krila se zasliši: „Achtung! Rechts schaut!“ (kar pa ne razumejo vsi, kajti nekaj jih še vedno gleda na nasprotno stran) koj na to pa enoglasno: „Heil Herr Haukman“. Kar pa možicelj z palico v roki, prepasan z širokim rudečim pasom, na strani britko — sekirico, z velicim zadoščenjem na znanje vzame. Poglejte cenjeni g. urednik, to je glasoviti „Fabriks-Feuerwehr“, pod komando moža, katerega mati ne zna druge nemške besede, kot „niks taič“, ter katerega nadebudni sin se po Hrastniku postavlja z črno-rudeče-rumeno verižico, a to le toliko časa, dokler ne bode prišel pravemu v pest. — No sicer pa tudi naši Fabriks Fajerberkarji niso tako zvesti pristaši načelnika, kot on misli. Kedar imajo namreč ti ljudje v tvorniški gostilni svojo kneipo, tedaj zadoni, a le v odsotnosti hauptmana Kilarja, iz krepkih grl: „Ljepa naša domovina, „Hej Slovenci“, „Črna zemlja naj pogrezne, tega kdor odpada“. Toliko g. urednik za danes, prihodnji teden se pa zopet vidiva.

Politični pregled.

— **Japonci iščejo posojila.** Japonci iščejo zopet denar in sicer že četrto posojilo od časa vojne. To posojilo 160 tih milijonov kron hočejo oddati doma po kurzu 92. Japonska pa je po dosedanjih izposojilih že hudo „izpufana“, pa tudi ljudje, ki imajo kaj na suhem, prav nič več ne zaupajo, ker vojska, od katere so pričakovali sijajne zmage in miru, v par mesecih slabo gre.

Strahovite izgube na mrtvih, ki po računu znašajo že nad četrto milijono, so povzročile med Japonci že dokaj žalosti. — Napadli so torej opetno neprenehoma skozi celih 50 ur Port-Arturske utrdbe — pa brezuspešno in izgube je zopet čez 7000 mož. Revna Japonska se bliža hitrimi koraki gospodarskemu polomu. Vlada hoče k ogromnim davkom, pod katerimi že zdaj Japonska ječi in stoče, uvesti še monopol na sol, tako, da bo s tem novim davkom še zadnji, najrevnejši Japonec obremenjen. Hudo že poka na Japonskem.

— **Železnica Orenburg Paškent** se je sedaj dodelana in jo bo generalni gubernator Tevjašev izročil javnemu prometu. Ta železnica je velikauskega strateškega pomena, ker dela direktno zveno od Moskve do afganistanske meje. Tako ima sedaj Rusija dve železniški progi proti Afganistanu in Indiji. Orenburg-Paškent, in zakrupska železnica, katera pa ni direktno z evropskimi ruskimi železnicami zvezana, ampak po parobrodih čez kaspiško morje.

Rusko-japonska vojna.

Ruske priprave za zimo. Rusija se je že dobro pripravila za zimsko vojsko v Mandžuriji, ter pripravila 480.000 zimskih oblek, kožuhov in drugih oblačil za vojsko.

Bolezen divja grozno med japonsko vojsko zlasti pred Port Arturjem, ter zahteva več žrtev kakor najbolj krvava bitva. Vsaka transportna ladja, ki pripelje iz Japonske vojake, vzame po več sto bolnikov v domovino nazaj. 11. divizija je vsled zgrub nehala biti za boj sposobna četa.

Poročila, ki dohajajo o gibanju sovražnih armad pri Mukdenu, so jako splošna, iz katerih se da le sklepati, da se Japonci pomečejo proti Severu, a da še do resnih bojov ni prišlo. Kakor poroča „Standard“ je prišlo do manjših spopadov med konjico ruskih zadnjih čet in Kurokijevimi prednjimi četami. Glavna ruska armada se nahaja pod poveljstvom Kuropatkina severno od Mukdena v bližini Tjelinu. Ta točka je močno utrjena in znatno jo ščiti pomnožena konjica. Jožno od Mukdena je postiran pehotni voj, kojega naloga je, opazovati kretanje prvih japonskih čet. Krila so močno utrjena in četam, ki jih naj stražijo, je dodeljeno veliko topov. Pred utrdami so Rusi napravili mnogo zaprek, kakor: velike zakrite luknje in razprežene žice. Četa pri Unsun je posebno močna in brani vzhodni hrib. Južne strani od Mukdena so močno podminirane. Zatrjuje se, da Rusi nikakor ne mislijo na resni odpor na tem mestu.

Vladivostoško brodovje, obstoječe iz ladij „Gromoboj“, „Rozi“ in „Bogati“, katere so spet popravljene in so najurnejše bojne ladje so zopet odjadrale iz Vladivostoka, ter so zajele japonsko transportno ladjo last Nippon Insens-Kaischa kompanije. Vozila je streljivo in hrano, 56 mož Japoncev je zajetih, ter je ladjo s potniki privedel ruski torpedski razbijalec v Vladivostok.

Harbin, 30. septembra. Kitajski ogleduhi poročajo, da bodo naredili Japonci 4. oktobra generalni napad na Mukden z 12 divizijami.

Petrograd, 30. septembra. Veliko veselje je tu nad poročilom, da se je Rusom posrečilo razbiti utrdbo na griču pri Port Arturju, od katere sem so Japonci delali svoje podkope in rove proti trdnjavi. Trdi se, da znatnih rogov okoli Port Arturja ni mogoče delati, ker so tla granitna.

Čifu, 30. septembra. Kitajci, ki so zapustili Port Artur 27. t. m. potrjujejo poročila, da so bili zadnji naskoki na Port Artur le obnovitev prejšnjih napadov. Japonci so prodrli opoldne v ruske pozicije a jih niso mogli obdržati vsled ogoja iz velikih ruskih utrd.

London, 30. septembra. Japonci so obglavili kitajske razbojnice, ki so jih vjeli ob reki Ljao.

Petrograd, 3. oktobra. General Kuropatkin je imenovan višjim poveljnikom vseh ruskih armad v Aziji. Aleksejev ostane namestnik, a bo odslej vodil samo civilno upravo.

Petrograd, 3. oktobra. Sedaj je možno spraviti po sibirski železnici vsak mesec 35.000 mož na bojišče. Po novem letu bo imel Kuropatkin dvanaest vojev in sedem konjeniških divizij.

Književnost.

— **Slovanski valček.** Novi salonski ples; o priliki odprtja „Narodnega doma“ v Trstu, sestavil in založil Ivan Umek, pevovodja slovanskih društev v Trstu in član mednarodne akademije učiteljev in profesorjev plesa v Parizu. Glasbo sestavi H. Gerbec. Pariški list „Le Progres“ piše v št. 538, da je ples lahek in glasba krasna. Dobiva se pri Schwentnerju in pri Giontiniju v Ljubljani in stane 2 K.

— **V založbi Ignac pl. Kleinmayer & Fed. Bamberg v Ljubljani** izšlo so pred kratkem Vojanov-Rudolf Majsterjeve poezije. Res mična in zdrava poezija brez vsake moderne prenapetosti. G. Majster — častnik v Ljubljani — nam je že sicer znan kot „poeta natus“ a to njegovo lično delo nas je radostno iznenadilo. To knjižico priporočamo občinstvu kar najtopleje. Vezana stane 3 K, broširana pa 2 K in se dobi v zgoraj oznanjeni zalogi.

Razne stvari.

— **Milijoni v morju.** Iz Madrida poročajo, da hočejo v pristanišču Vigo na severovzhodni obali Španske, dvigniti iz morja zaklad. V pristanišču se nahaja velika jahta, katero noč in dan strogo nadzira ena španska vojna ladja. Na jahti se nahajajo razni novi stroji, ki jih je iznašel Italijan vitez Josip Pino in ki hoče s pomočjo teh strojev dvigniti zaklad, ki se nahaja na morskem dnu že 200 let. Že večkrat so poskusili, da bi dvignili ta zaklad, toda do sedaj brez uspeha. Zaklad, ki leži na morskem dnu, cenijo na 560 milijonov kron.

— **Ruski car in dvoboj.** Ruski car Nikolaj I. je bil odločen nasprotnik dvoboja in ni dopustil, da bi se dvobojevali častniki. Res ni mogel odpraviti dvoboja, in ravno za časa njegove vlade je padel v dvoboju slavni pesnik Puškin. Mnenje carjevo o dvoboju označuje sledeči dogodek: K carju je prišel neki častnik ter prosil, da se sme dvobojevati. Car Nikolaj mu pa ni hotel dati dovoljenja. Nato pravi častnik: „Ali Veličanstvo, jaz sem bil udarjen in moram dobiti zadoščenja, če ne, se moram ustreliti“. „Dobro, sin moj, mu je rekel car, pojdi z menoj“, in šla sta s častnikom v dvorano, kjer ga je car poljubil na lice, kamor je bil udarjen. Tako je car povrnil na nekrvav način častniku čast. Tudi cesar Jožef II. je bil velik nasprotnik dvoboja in sedanji angleški kralj je še kot prestolonaslednik odpravil v angleški armadi dvoboj.

— **Poštni parnik „Rhyndland“** znane družbe „Red Star Linie“ je, kakor poroča brzojav srečno dospel v Philadelphia dne 16. avgusta t. l.

Šunka

s kožo 1 gld., brez kože 95 kr., brez kosti s kožo 1 gld. 10 kr., plečeta brez kosti 90 kr., suho meso 78 kr., slanina 82 kr., prešičevi jeziki 1 gld., goveji 1 gld. 20 kr., glavina brez kosti 45 kr. Dunajske salame 80 kr., prave boljše 1 gld., iz šunke 1 gld. 20 kr. Ogrske la salame 1 gld. 70 kr., salame à la ogrske trde 1 gld. 50 kr. kila. Velike klobase po 20 kr. — Brinovec in slinovka pristna liter 1 gld. 20 kr. — Pošiljam le dobro blago od 5 kil naprej proti povzetju.

JANKO EV. SIRC v Kranju.
(436) 12—1

Sprejme se takoj
spreten

natakar

ali pa tudi

urna natakarica.

Kje, pove upravništvo „DOMOVINE“ v Celju.

(437)

Loterijske številke.
Trst, dne 1. oktobra 1904: 38, 77, 86, 71, 11.
Linc, „ „ „ 34, 76, 22, 69, 27.

~~~~~

Dva učenca

poštenih staršev s potrebno šolsko izobrazbo se takoj sprejmeta v trgovino z manufakturnim blagom pri J. Šketu v Ilirski Bistrici (Kranjsko).

~~~~~

Ljudevit Borovnik

puškar v Borovljah (Ferlach) na Koroškem

se priporoča v izdelovanje vsakovrstnih pušk za lovce in strelce po najnovejših sistemih pod popolnim jamstvom. Tudi predeluje stare samokrese, sprejema vsakovrstna popravila ter jih točno in dobro izvršuje. Vse puške so na c. kr. preskuševalnici in od mene preskušene. — Ilustrovani (213) ceniki zastonj. 20—18

Naprodaj.

Po prav nizki ceni se prodaste v trgu Sevnici dve skupaj spadajoči

hiši

z malim vrtom in lepim prostorom pred hišo. Obe hiši ste jako pripravi za kakega obrtnika (rokodelca). V pritličju večje hiše je starodavna kovačnica tik okrajne ceste pri vhodu v trg.

K hiši spadate dve njivi, gozd in travnik v meri 3469 m². Ena njiva je lep stavben prostor. Cena 4800 K. Gotovega denarja je treba polovico; druga polovica ostane lahko na hiši. (433) 3—1

Natančneje se izve pri upravnistvu „Domovine“.

Moric Rauch

trgovina s steklom in barvami

Celje, Rotovška ulica št. 4

priporoča svojo bogato zalogo
- - najboljšega in trpežnega - -

Iaka za tla

s kojim si lahko vsakdo sam tla pobarva. — Cena škatlje (1 kilogr.) v štirih različnih - barvah 1 K 80 v (90 kr.). - 12—7

(382)

Slav. občinstvu

priporočam svojo bogato
zalogo raznovrstnih

peči, štedilnikov,

raznovrstne posode, kotlov
za kuhinje in za žganje
kuhati.

Velika izber nagrobnih križev.

Raznovrstni poljedelski stroji posebno pa slamoreznice.

Za jesensko gnojenje priporočam Tomaževo žlindro.

Navodila zastonj! Navodila zastonj!

Trgovina z železnino „Merkur“, P. Majdič.